

Til § 9.

Jfr. Værgeraadslovens § 12.

Til § 10.

Naar Børnenævnets Myndighed er indskrænket som foreslaaet, mener man, at der er skabt Sikkerhed for en ensartet Behandling af de Børn, der er under Børnenævnets Forsorg og de Børn, der er under Magistratens Forsorg.

Det er kun Beslutninger med Hensyn til Forsorgens Udøvelse, der eventuelt skal godkendes af Magistraten, f. Eks. Spørgsmaal om en særlig Uddannelse, Beklædning, Lommepege til de fjernede Børn og lignende, derimod ikke Beslutninger om, hvorvidt der skal foretages forebyggende Foranstaltninger eller Fjernelse.

Har Børnenævnet besluttet ikke at foretage noget i en Sag, hvor Magistraten mener Indskriden nødvendig, maa den være henvist til at henvende sig til Landsnævnet, der eventuelt kan skride ind i Henhold til Kapitel V, § 3.

Til § 11.

Skønt det i og for sig er en Selvfølge, at Børnenævnets Formand (Næstformand) har samme Myndighed til at iværksætte foreløbige Beslutninger som i Henhold til Kapitel I, § 6, tilkommer det sociale Udvalgs Formand, mener man dog, at dette udtrykkeligt bør fremhæves.

Der er, naar der oprettes et Børnenævn, ikke Trang til, at nogen tredie Person faar Bemyndigelse til at foretage foreløbige Foranstaltninger.

Til § 12.

Jfr. Værgeraadslovens § 98 og § 17.
